

آلمانی‌ها در کرمان برق تولید می‌کنند

قرارداد ساخت چهار نیروگاه برق خورشیدی با ظرفیت تولید ۴۰ مگاوات برق در کرمان بین ایران و آلمان امضا شد. به گزارش مهر، پس از امضای تفاهم‌نامه‌هایی به منظور احداث نیروگاه‌های برق خورشیدی در تهران و خوزستان با شرکت‌های آلمانی، قرارداد جدیدی برای ساخت چهار نیروگاه خورشیدی با ظرفیت تولید ۴۰ مگاوات برق در کرمان امضا شد. براساس مطالعات انجام‌شده در استان کرمان، ۳۲۰ روز آفتابی و تونل بادی در منطقه ریگان و فهرج وجود دارد که می‌تواند فرصت مناسبی برای سرمایه‌گذاران خارجی برای استفاده از ظرفیت تولید انرژی‌های نوباشد. پیش‌بینی می‌شود با لغو تحریم‌ها ساخت این واحدهای نیروگاهی آغاز شود.

یکشنبه ۲۲ آذر ۱۳۹۴ ● شماره سی و چهار

جهان‌آذر درجه اقتصاد

A T I V E H N O

نشست لندن شرایط قراردادهای جدید نفتی را روشن می‌کند

گام نخست دولت در گشایش درهای صنعت نفت

قراردادهای جدید نفتی اولین گام ضروری و مثبت به سمت گشایش درهای بازار نفتی ایران به روی جهان است

● آزاده افتخاری ●

● مترجم ●

جذب سرمایه‌های خارجی برای کمک به پیشرفت و رشد اقتصادی ایران و بهبود شرایط رفاهی اقشار مختلف جامعه به ویژه نیروهای کار و مستمری‌بگیران از جمله سیاست‌هایی است که تحلیل‌گران و کارشناسان بارها بر اهمیت آن تأکید کرده‌اند. در صورتی که ایران بتواند سرمایه‌های خارجی را جذب کند، روند احیای زیرساخت‌ها و صنایع با سرعت بیشتری پیش می‌رود و این به معنی رشد و رونق اقتصادی است که به تبع آن می‌توان به بهبود شرایط رفاهی مردم امید بست. با این حال تحلیل‌گران بارها این نکته را خاطرنشان کرده‌اند که برخی شرایط سنتی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران باید تغییر کند تا سرمایه‌گذاران بازار پررقابت جهانی انگیزه بیشتری برای فعالیت در ایران داشته باشند. دولت حسن روحانی و تیم تکنوکرات او، که مدت‌ها هدف جذب سرمایه‌های خارجی را دنبال می‌کردند، چندی پیش از شرایط جدید قراردادهای سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت نفت ایران خبر دادند. شرایطی که به گفته مقامات تهران هم برای طرف ایرانی و هم برای سرمایه‌گذاران خارجی جذاب و سودآور است.

تشریح می‌د در تحلیلی در این زمینه نوشت: «سرمایه‌گذاران احتمالی در ایران مدت‌هاست که به شرایط جدید سرمایه‌گذاری چشم دوخته‌اند. اما به نظر می‌رسد این انتظار سرانجام به پایان می‌رسد و آن‌ها در نشست اواخر فوریه در لندن از این شرایط باخبر می‌شوند.»

انتظار می‌رود قراردادهای جدید نفتی ایران شرایط اکتشاف و

تولید اشتراکی نفت را در مقابل سرمایه‌گذاری در توسعه میادین جدید نفتی و گازی به شرکت‌های خارجی پیشنهاد کنند. در روزهای ۲۸ و ۲۹ نوامبر وزارت نفت ایران از این قراردادها برای ۱۳۷ شرکتی که در تهران حضور یافته بودند رونمایی کرد. وزارت نفت ایران جزئیات بیش از ۵۰ پروژه‌ای را که برای آن‌ها به دنبال شریک بین‌المللی می‌گردد بین شرکت‌ها توزیع کرد، اما مدیران این شرکت‌ها جزئیات مشخصی دریافت نکردند. اکنون تمامی توجه‌ها معطوف به نشست روزهای ۲۲ تا ۲۴ فوریه لندن است که مقامات تهران قرار است در آن به صورت بین‌المللی از این قراردادها رونمایی کنند.

مید در ادامه نوشت: «باز شدن درهای اقتصاد ایران، توسعه کسب‌وکار بین‌المللی و سرمایه‌گذاری در ایران در دوران پس‌اتحریم روندی طولانی خواهد بود که بدون مانع و چالش نیست. اولین چالش نیز ۱۵ دسامبر به وجود خواهد آمد، یعنی زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار است در مورد بازرسی از تاسیسات هسته‌ای ایران به سازمان ملل گزارش دهد.» مخالفان توافق هسته‌ای در واشنگتن، ریاض، تهران و تل‌آویو محتوای این گزارش را به چالش خواهند کشید. حتی اگر تحریم‌های مرتبط با انرژی هسته‌ای لغو شوند، تحریم‌های

ژاویه دید

قراردادهای جدید نفتی ایران فرصتی مغتنم برای سرمایه‌گذاری هستند، اما ابزاری برای سرمایه‌گذاری فراهم نمی‌کنند. همچنین این پرسش مطرح می‌شود که مشارکت سرمایه‌گذاران چگونه خواهد بود؟ آن‌ها یاد یک شرکت نفتی نظیر بی‌پی، شل، گاز پروم سرمایه‌گذاری خواهند کرد یا دولت ایران احتمالاً اوراق قرضه‌ای را در بخش هیدروکربنی منتشر خواهد کرد تا سرمایه‌گذاری خارجی را در این بخش جذب کند.

کتیو | ۰۵

می‌کشد، البته این قراردادهای در معرض چالش‌های حقوقی و سیاسی قرار دارند. در بندهایی از این قراردادها آمده است که شرکت‌های خارجی اجازه خواهند داشت منابع طبیعی ایران را استخراج کنند که این مسئله از نظر سیاسی حساسیت‌برانگیز است.»

دروری در ادامه نوشت: «قراردادهای جدید نفتی اولین گام ضروری و مثبت به سمت گشایش درهای بازار نفتی ایران به روی جهان است. اما همچنان ریسک‌هایی پیش روی سرمایه‌گذاران وجود دارد که مهم‌ترین آن‌ها مربوط به سیستم بانکی ایران است. با این حال با توجه به چارچوب معقولی که برای قراردادهای نفت و گاز آینده در ایران از ناحیه قراردادهای جدید در نظر گرفته شده، می‌توان به این قراردادها خوش‌بین بود.» بنا بر باور کارشناسان، ورود به بازار سرمایه ایران نسبت به خروج از آن آسان‌تر به نظر می‌رسد، بنابراین بهترین توصیه به شرکت‌های نفت و گاز این است که پس از سرمایه‌گذاری در این کشور، خود را آماده یک مسابقه ماراتن کنند، نه دوی سرعت.

■ رقیبی قدرتمند برای بیع متقابل

دروری در ادامه این‌گونه تحلیل می‌کند که شکی نیست که چارچوب قراردادهای جدید بهتر از سیستم قراردادهای قبلی بیع متقابل است. قراردادهای جدید آنگونه که مقامات ایرانی می‌گویند از نوع قراردادهای خدماتی یا «خدمات ریسک» هستند و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که انعطاف بیشتری از نظر همکاری، شرایط رقابتی، قیمت‌گذاری و ثبت رزرو برای سرمایه‌گذار خارجی دارند. با توجه به چشم‌انداز ۲۵ ساله قراردادهای خدماتی و عدم تعیین سقف مشخص برای هزینه‌های سرمایه‌گذاری در این قراردادها، سرمایه‌های خارجی قادر خواهند بود به‌زودی وارد ایران شوند.

در حالی که ایران خود را برای استقبال از سرمایه‌گذاران خارجی، به‌خصوص در بخش نفت و گاز، آماده می‌کند، بانک‌ها ریسک مشخصی در اقتصاد ایران ایجاد می‌کنند. باید گفت با وجود کثرت تعداد بانک‌ها در ایران، عملیات بانکی چندان زیاد نیست. از سوی دیگر موضوع تحریم‌ها علیه بخش بانکی، به‌خصوص تحریم‌های خزانه‌داری آمریکا، بدان معناست که ورود سرمایه به داخل و خروج سرمایه از این کشور از طریق بانک‌ها دشوار خواهد بود. اما این آمیولاری وجود دارد که با لغو تحریم‌ها این ریسک نیز کاهش یابد. قراردادهای جدید نفتی ایران فرصتی مغتنم برای سرمایه‌گذاری هستند، اما ابزاری برای سرمایه‌گذاری فراهم نمی‌کنند. همچنین این پرسش مطرح می‌شود که مشارکت سرمایه‌گذاران چگونه خواهد بود؟ آن‌ها یاد یک شرکت نفتی نظیر بی‌پی، شل، گاز پروم سرمایه‌گذاری خواهند کرد یا دولت ایران احتمالاً اوراق قرضه‌ای را در بخش هیدروکربنی منتشر خواهد کرد تا سرمایه‌گذاری خارجی را در این بخش جذب کند. تحلیل‌گران می‌گویند ایران همچنان به لحاظ ساختاری از نظر منابع پورو دلار کمبود دارد و باید به صورت مستقیم یا غیرمستقیم ارز مورد نیاز برای تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی در بخش هیدروکربنی را تأمین کند. اما قراردادهای جدید نفتی به‌خودی‌خود دسترسی لازم به این منابع را فراهم نمی‌کنند. از آنجایی که قراردادهای جدید فاقد ابزاری برای سرمایه‌گذاری هستند و براساس آن‌ها شرکت‌های خارجی باید برای انتقال سرمایه به دولت و بانک‌های ایرانی اتکا کنند، استراتژی خروج سرمایه از کشور در آن‌ها چندان مشخص نیست و این امر برای سرمایه‌گذاران ریسک ایجاد می‌کند.

■ محدودیت‌های قراردادهای جدید

قراردادهای جدید نفتی ایران در زمینه مشارکت یا توسعه میادین برای ورود همه آزاد نیستند. یک طرف قرارداد همیشه شرکت ملی نفت ایران خواهد بود و قراردادها تنها برای مناطق خاصی در نظر گرفته شده‌اند. بر این اساس، هزینه‌ها از محل تولید و فروش نفت تأمین خواهد شد، اما هزینه تولید نفت در سطح ۵۰ درصد محدود خواهد شد. در فضای افت قیمت نفت، و با توجه به احتمال افزایش هزینه‌های تولید، سرمایه‌گذاران خارجی احتمالاً باید زمان طولانی‌تری منتظر بازگشت سرمایه باشند، هرچند این قراردادهای نوع قراردادهای خدماتی هستند. همچنین ریسک مالی هرپروژه بر گردن پیمانکار با شرکت نفتی خارجی است.

● درپچه ●

● فانتشال تامر ●

قراردادهای جدید مزایای زیادی دارد

ایران در چارچوب قراردادهای جدید نفتی و گازی انعطاف‌پذیرتر از گذشته در مورد نوسانات قیمت نفت و خطرات سرمایه‌گذاری (ریسک‌پذیری) عمل می‌کند که این موضوع سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی ایران را برای سرمایه‌گذاران خارجی جذاب‌تر می‌کند. ایران پس از دو دهه به سیستم بیع متقابل برای قراردادهای خود در صنعت انرژی پایان می‌دهد که خبر خوبی برای سرمایه‌گذاران خارجی به شمار می‌رود. در سیستم بیع متقابل شرکت‌های خارجی از رزرو و یا گرفتن سهام در شرکت‌های ایرانی منع می‌شدند، در حالی که مدل جدید در شرایط خاصی اجازه می‌دهد رزرو انجام شود. البته شرکت‌های خارجی هنوز هم نخواهند توانست مالک حوزه‌های نفتی باشند و وزارت نفت ایران کاملاً مالکیت انحصاری بر منابع نفتی ایران را در اختیار خواهد داشت.

بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت ایران، اخیراً گفته است: «ما نمی‌توانیم ادعا کنیم که این یک طرح ایده‌آل و بی‌عیب و نقص است، اما می‌تواند نیازهای هردو شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های نفتی بین‌المللی را پاسخگو باشد.» افزایش سود شرکت‌های خارجی، کاهش ریسک‌پذیری و خطر افزایش هزینه در مقابل سود و همچنین اجازه انعقاد قرارداد به مدت ۲۵ سال و قرار ندادن هیچ سقفی برای تمدید آن از جمله مزایای مدل تازه قراردادهای نفتی ایران به شمار می‌رود.

یک مقام غربی در این زمینه می‌گوید: «شرکت‌های غربی از شرایط تازه قراردادی ایران راضی به نظر می‌رسند، اما همچنان از جزئیات آن اطلاعی ندارند و باید بررسی‌های بیشتری انجام شود.» به گفته او، این یک گام خوب در مسیر درست و بهتر از مدل بیع متقابل است، با این حال هنوز مشخص نیست که در صورت ایجاد اختلاف بین طرفین روند رسیدگی به موضوع و دوری بین‌المللی از طریق چه سازوکاری انجام می‌شود.

برخی تحلیل‌گران نیز می‌گویند افزایش زمان قراردادهای مهم‌ترین دستاورد چارچوب جدید است، زیرا قراردادهای قبلی به بازه زمانی ۵ ساله محدود می‌شدند.

این در حالی است که ایران قصد دارد ۷۰ پروژه عظیم نفت و گاز به ارزش ۳۰ میلیارد دلار را با مشارکت سرمایه‌گذاران خارجی عملیاتی کند. استفان میشل، دبیر کل اکتشاف و تولید خاورمیانه، می‌گوید: «شرکت‌های غربی علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در ایران هستند و قراردادهای جدید می‌تواند انگیزه آن‌ها را تقویت کند.»

ایران قصد دارد تا پایان سال ۲۰۲۰ میلادی تولید نفت خود را به ۵/۷ میلیون بشکه در روز برساند، به گفته تحلیل‌گران، تحقق این هدف بدون جذب سرمایه خارجی و تکنولوژی و دانش روز امکان‌پذیر نیست.

کارشناسان می‌گویند در مدل قبلی قراردادهای سرمایه‌گذارانی که بیش از برنامه تولید می‌کردند به ازای بشکه‌های اضافه پولی دریافت نمی‌کردند و این از مشکلات قرارداد قبلی بود؛ اما با ورود نسل جدید قراردادهای هرچقدر بیشتر تولید کنند درآمد بیشتری کسب می‌کنند و سرمایه‌گذاران خارجی می‌توانند قراردادهای خود را ۵ تا ۲۵ سال تمدید کنند.

● مطالب انتخاب‌شده از منابع خارجی، الزام بیان‌کننده دیدگاه‌های «آی‌تی‌نو» نیست

سررسید، تخصص ما است

طراح و تولید کننده انواع سررسیدهای اختصاصی،

تقویم دیواری، تقویم رو میزی، دفتر تلفن اختصاصی

موسسه فرهنگی هنری آهنگ آتیه تلفن: ۸۸۵۱۷۰۹۱